

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE		
FAKULTA ARCHITEKTURY		
AUTOR, DIPLOMANT: Zuzana Kračiová AR 2010/2011, LS		
NÁZEV DIPLOMOVÉ PRÁCE: Lvov Memory (ČJ)		
(AJ) Lvov Memory		
JAZYK PRÁCE:		
Vedoucí práce:	doc. Ing. arch. Václav Aulický	Ústav:
Oponent práce:		
Klíčová slova (česká):		
Anotace (česká):		
Anotace (anglická):		

Anotácia:

Hlavnou myšlienkou tejto práce bolo vytvoriť brutálne pôsobiace pietne miesto, ktoré by odzrkadľovalo činy spojené s krutou minulosťou a nehumánnym zaobchádzaním s ľuďmi. Práca zároveň vyjadruje (príp. ilustruje) odmietavý postoj k takýmto praktikám a odsúdenie akýchkoľvek činov, ktoré by súviseli s porušovaním ľudských práv a slobôd. Zámerom návrhu je taktiež prelomiť anonymitu obetí, reflektovať ľudskú identitu a znovunavrátanie ľudskej dôstojnosti, vyjadriť úctu obetiam – nielen židovskému etniku, ale aj obetiam s rôznorodou kultúro-národnostnou identitou a všetkým obetiam holokaustu.

Objekt je určený na:

- vystavovanie expozícií – stálych aj dočasných; tým dáva priestor každému, kto chce vyjadriť svoj názor, prezentovať ho a zároveň sa podeliť s verejnosťou
 - vystavovanie informačného materiálu
 - vytváranie priestoru na zhromaždenia za účelom prednášok a kultúrnych, náboženských i spomienkových akcií
- Zámerom je vytvoriť múzejno-galerijný priestor s odkazom na minulosť ale aj prítomnosť.

Annotation:

The main theme of this thesis was to create a brutally affecting place of commemoration, which would reflect the acts related to the bitter history and inhumane abuse of people. At the same time, the aim of this work is to express a stand of dissent against such treatment and condemnation of any deeds violating human rights. The project also intends to break down the anonymity of the victims – not only the Jewish ethnic group, but the victims bearing diverse cultural and national identity, and all casualties of holocaust as well.

The purpose of the object is to:

- offer temporary but also permanent exhibitions and/or expositions, giving any individual the opportunity to present his/her opinion and share it with the public
 - exhibit materials of informational value
 - create space for gatherings with the purpose of providing lectures and attending cultural, religious but also commemorative events
- The main intention is to create a museum/gallery-like place with reference to both past and presence.

Podakovanie

Rada by som sa touto cestou poďakovala všetkým, ktorí mi pomáhali, poskytovali cenné rady, či ma inak podporovali pri tvorbe tejto práce. Chcela by som sa poďakovať pánovi docentovi Aulickému, za rady teoretického a praktického charakteru a najmä podporu pri tvorbe. Ďalej moje poďakovanie smeruje Lukášovi Kurillovi a Miroslavovi Strigáčovi za posun v konceptnom uvažovaní v návaznosti na parametrické spracovanie projektu. V neposlednej rade by som chcela poďakovať rodine a za jej podporu, ktorú si vážim.

Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem předloženou diplomovou prací vypracoval samostatně a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s „Metodickým pokynem o etické přípravě vysokoškolských závěrečných prací.“

(Celý text metodického pokynu je na www.FA.studium/ke-stazeni)

V Praze dne 20. května 2011

podpis autora-diplomanta

ZADANIE

zadanie tema historické podklady ciele výzie rešersfotodokumentácia návrhgenézahmoty genéza segmentupohlady rezy rezopohfadyzakresvizualizáciekonceptkonštrukciainspirácia
klady ciele výzie rešersfotodokumentácia návrhgenézahmoty genéza segmentupohlady rezy rezopohfadyzakresvizualizáciekonceptkonštrukciainspirácia
zadanie tema historické podklady ciele výzie rešersfotodokumentácia návrhgenézahmoty genéza segmentupohlady rezy rezopohfadyzakresvizualizáciekonceptkonštrukciainspirácia

ZADANIE

Zadanie sa opiera o podmienky už neprebiehajúcej súťaže.

Riešenie mojho projektu vychádza z predpísaných súťažných kritérií. Jedná sa o lokalitu nachádzajúcu sa na predmestí mesta Lvov, Ukrajina. Územie o rozlohy 2,26ha je ohraničené na severozápade ulicou Vynnytsya street, ktorá sa napája na centrálnu ale aj prímestskú železničnú a vlakovú stanicu. Na severe zasahuje do svažitého terénu prírodnej rezervácie kopca Kortunov. Z východnej strany susedí administratívna opravovni trolejbusov a vlakov, na východe je územie väznice, v úzkej návaznosti na pozemky spadajúce pod ministerstvo vnútra. Zadané územie, nazývané aj ÚDOLIE SMRTI, je silne poznačené historickými udalosťami viažucími sa k masovému vyhladzovaniu nacistickým nemeckom prevažne židovského obyvateľstva. Historický kontext: V roku 1941 nemecké vojská obsadili Lvov, a založili pracovný tábor na výrobu výzbroje diel pre Waffen SS s oficiálnym názvom Zwangsarbeitslager Lemberg-Janowska, klasifikovaný ako tranzitný tábor nútených prác. Vraždy sa obvykle konali na „Piasky“, rokline pri lese tzv alebo v okolí tabora tzv. „údolie smrti... Drvivá väčšina väzňou tvorili tunajší židia ale aj osoby nežidovskej národnosti z Poľska, Ruska a Ukrajiny. Historici odhadujú okolo 15 000 obetí a celkovo v oblasti Haliča na 600tis. židovských obetí. V roku 1943 sa začalo s likvidáciou akýchkoľvek dokazov „akcia 1005... v priebehu povojnovej éry sa začali vyvíjať aktivity smerujúce k vytvoreniu pamätného miesta. V roku 2003 bol umiestnený pamätný kameň pred vstupom na parcelu.

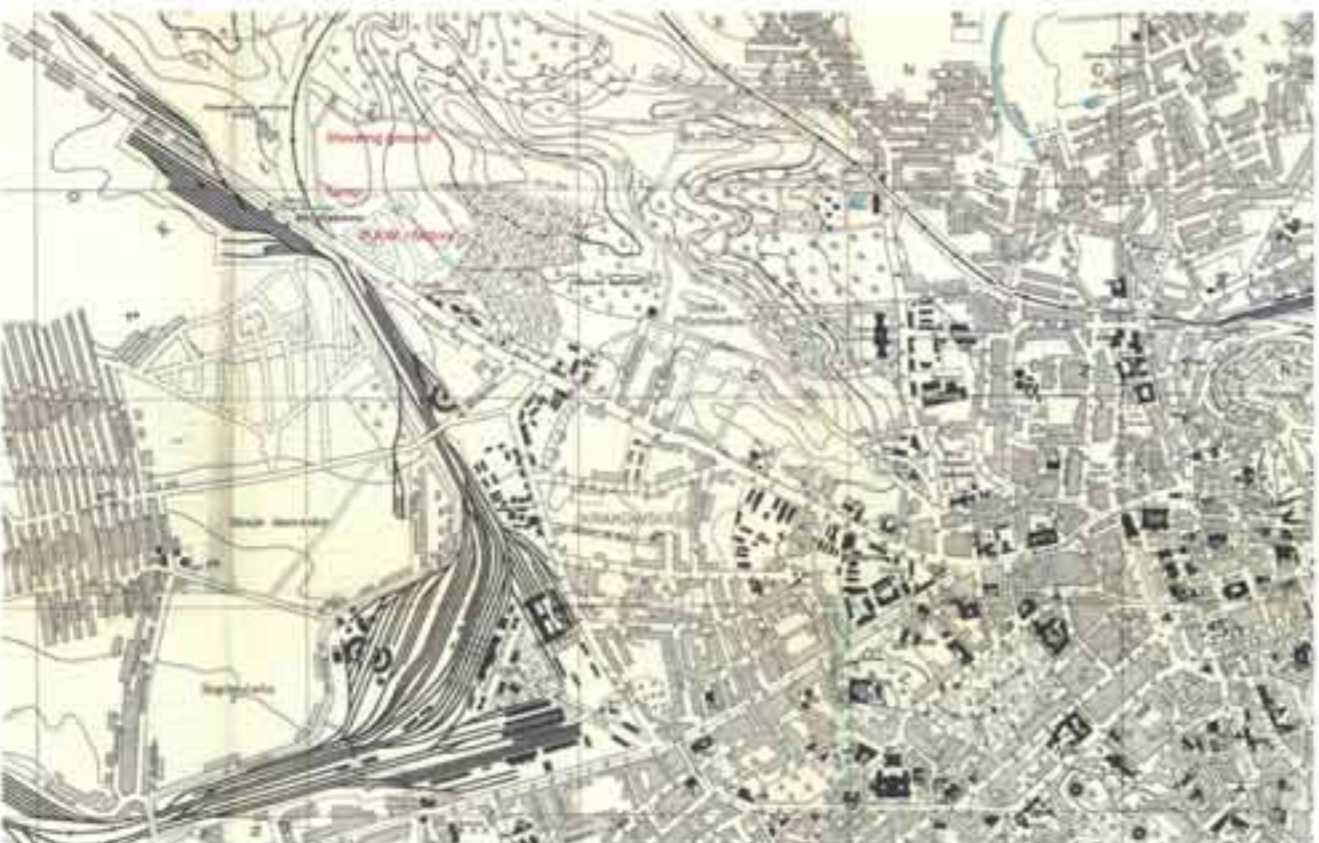
Hlavným cieľom toho zadania je upozorniť na etnickú roznorodosť a zabezpečiť zachovanie multikultúrneho dedičstva. Doraz sa kladie na hladiská a to:
-lepšie využitie verejného priestranstva a zároveň zlepšenie kvality života pre súčasťných obyvateľov mesta a návštevníkov.
- reagovať na vznikajúce povedomie o multikultúrnej minulosti mesta, tým posilniť znovuobjavenie židovského dedičstva, viažúce sa na miesta a históriu.
posilniť povedomie na základe vizuálneho vnímania a tvorby priestoru. pripomínajúce židovské dedičstvo mesta , ktoré sa pomaly vytráca.

Ciele:

- zväčniť pamiatku židom, ktorí boli väznení a vyvražďovaní v tábore a jeho okolí
- vykresliť a poukázať na jednu z najtragickejších udalostí v Lvove
- poukázať na zločiny proti ľudskosti, závažnosť pri porušovaní ľudských práv
- a predovšetkým vzdať úctu obetiam s náboženskou, kultúrno-národnostnou identitou, koncentračného tábora a taktiež všetkým ľuďom vo všeobecnosti

Požiadavky:

- vytvoriť pietny priestor na mieste, ktoré bolo okupované nacistami. Zmyslom je uctiť si židovské obeť holocaustu ako aj ďalších, ktorí trpeli a boli zavraždení.
- cieľom návrhu je poukázať na dôsledky nacistickej politiky a ich činov,
- zároveň má oponovať takýmto nehumánnym praktikám
- zámerom je prelomiť anonymitu obetí, znovuvytvoriť roznorodosť a reflektovať ľudskú idetitu, ktorá bola očividne zničená.
- návrh by mal umožňovať vystavovanie expozíc, informačný materiál, potreby na uskutočňovanie kultúrnych, náboženských a spomienkových akcií, múzejno-galerijný priestor.
- rešpektovanie náboženského a národnostného ctenia všetkých obetí zavraždených v Yanivsky camp.
- _v návrhu nezabúdať na osoby s telesným postihnutím.

Nemecké vojská okupovali Lviv na konci júna 1941. V Septembri 1941, továreň, ktorá využívala otrokov na prácu bola zriadená v Yanivka Street (Janowska Ulica) v severovýchodnej časti Lviv. Továreň bola súčasťou siete zbrojných prác, ktorú vlastnil a otvoril nacisti Waffen SS. V októbri 1941, nacisti zriadili koncentračný tábor susediaci s továrňou. Oficiálne pomenovaný Zwangsarbeitslager Lemberg-Janowska a klasifikovaný ako tábor na presun a nútené práce. Yanivsky bol však táborom smrti – avšak nie až tak kruté ako viac známe tábory, napríklad Belzec. Tábor sa používal pre ubytovanie pre tých ktorí museli pracovať v továrňach a väzňov, ktorých mali previesť do iných táborov. Tábor a jeho okolie boli miesto masových vražd. Vraždy zastrelením sa väčšinou konali na mieste "Piaski" roklina blízko pri Lysynychi lese a blízko pri tábore v Údolí smrti. Mnohí väzni boli premiestnený do Belzec, kde boli zabití.

Zatiaľ čo veľká väčšina väzňov boli Židia zo Lviv a okolia, boli tam tiež aj nežidovskí väzni z Poľska, Ukrajiny, Ruska a od inde. Prvé transport z provinčných miest v Galícii prišiel na jar 1942. Tiež pomerne malé transporty so židmi z Maďarska, Československa, Juhoslávie, Holandska, Veľkej Británie a USA začali prichádzať a zvyčajne tam boli hneď zabití. Je ťažké odhadnúť počet väzňov z tábora prostredníctvom rôznych období jeho existencie. Existuje jedna byrokratická poznámka z nemeckého štatistického úradu Stadthauptmann Lvove, kde sa uvádza, že dňa 1. marca 1943 tam bolo asi 15 000 Židov v tábore. Historici odhadujú, že v čase holokaustu vo východnej Galícii bolo zavraždených medzi 500.000 a 600.000 židov.

Keď bolo geto vo Lvove zlikvidované v júni 1943, časť obyvateľov geta bola poslaná do tábora Yanivsky, zvyšok bol deportovaný do tábora Belzec pre vyhladenie. Začiatku roka 1943 bol tábor postupne znižovaný vo veľkosti a jeho väzni boli zavraždení. V lete 1943, sa nacisti rozhodli zničiť dôkazy o ich vražednej činnosti v tábore Yanivsky ako súčasť "Aktion 1005", v ktorej sa Nemci snažili zakryť všetky stopy nacistickej vyhladzovacej politiky vo východnej Európe. Aby to spravili, prinútili väzňov do Sondercommandos známeho ako smrteľná brigáda, otvorit masové hroby a spáliť tela.

Odhaduje sa, že na jar 1944 bolo nie viac ako 1000 väzňov v tábore, ktorý bol stále v prevádzke ako miesto nútených prác a väzenia. Väzenská populácia obsahovala asi 100 zostávajúcich Židov, ale hlavne pozostávala z nežidovských zločincov, vrátane Poliakov, Ukrajincov, a etnických Nemcov (Volksdeutsches). So príchodom Červenej armády, bol tábor kompletne evakuovali. Väzni boli poslaní do Krakau-Plaszow koncentračného tábora, Osvienčim, Gross-Rosen a do Mauthausenu. Iba niekoľko málo prežilo.

Historici odhadujú celkový počet poľských a sovietskych Židov, ktorí boli zavraždení v tábore medzi 100 000 a 120 000.

Sovietska osobitná komisia, ktorá vyšetrovala nacistické zločiny po vojne, našla niekoľko jam plných tiel väzňov zastrelených počas druhej polovice júla 1944. Podľa svedeckých výpovedí a príbuzných zavraždených ľudí, nacisti tiež používali toto miesto ako miesto pre realizáciu popráv ľudí, ktorých priviezli z rôznych väzníc gestapa.

Sovietska osobitná komisia predložila nasledovný text:

... Počas prieskumu územia bývalého tábora, komisia videla v prvej polovici tábora, medzi kontrolnou bránou a zničenými kasárnami, obrovské množstvo detských nosičov, kufre, a rôzne riady. Všetky tieto veci Nemci zhabali väzňom pred tým, ako ich zničili. V západnej strane tábora v suteréne budovy bolo uložených približne 11.000 párov pánskej, dámskej a detskej obuvi. Pod strechou v rovnakej budove bolo zase veľa kufrov, dámske tašky, peňaženky, a topánky. Podlaha jednej z kasární bola pokrytá silnou vrstvou peria, ktorá pochádzala z vankúšov a perin, ktoré nemci roztrhali. Rozptýlené v tomto perí bolo veľké množstvo fotografií a dokumentov, ktoré patrili ľuďom, ktorí boli zadržaní a neskôr zabití v koncentračnom tábore Komisia rozhodla, že kontingent ľudí, ktorí boli zadržaní v tábore nebol konštantný. Nepretržitý prúd ľudí prešiel tábore m. Niektorí boli zabití a netrvalo dlho, na ich miesto, prišli iní. Tak, tábor bol jedinečné hromadiace miesto pre väzňov odsúdených na smrť - unikátny dočasný sklad medzi zatknutím a smrťou. ...

Počas povojnovej sovietskej éry, na mieste koncentračného tábora prevádzkovala väznica a časť oblasti bola používaná Ministerstvom vnútra pre výcvik psov. Po politických zmenách, ku ktorým došlo na Ukrajine v roku 1991, boli početné iniciatívy na vytvorenie pamätníku na mieste, a v roku 2003 bol umiestnený pamätný kameň blízko pri vchode do miesta hromadného strieľania blízko tábora.

BRIGÁDA SMRTI

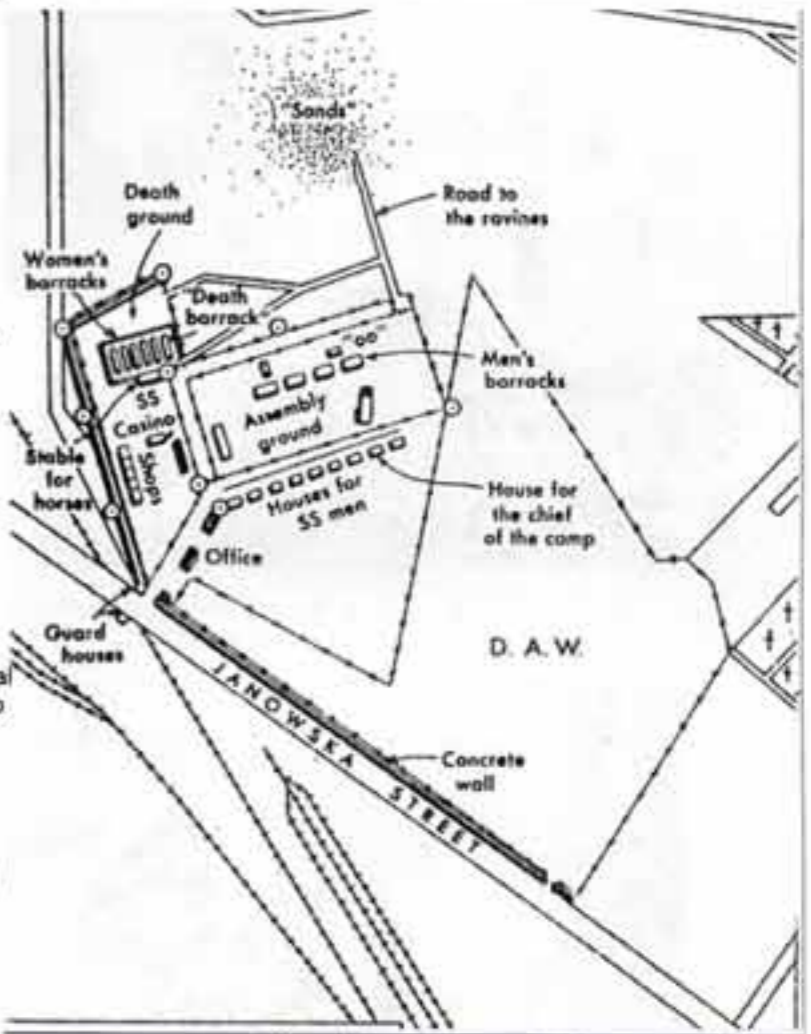
V júni 1942 SS začala operáciu s názvom Aktion 1005. Jej cieľom bolo zničiť všetky dôkazy o masových vraždách. Od jesene 1942 masové hroby v oblastiach táborov smrti boli otvorené aby sa mohli spáliť tela. Toto bolo najprv spravené v Osvienčime a Sobibor, neskôr Belzec a Treblinka. Väzni, ktorí boli nútení toto vykonať, boli zabití pre zachovanie tajomstva. Tieto skupiny väzňov boli oficiálne nazývané Sonderkommando 1005 a sú známe ako "brigáda smrti", podľa mena jedného, ktorý prežil. Prevádzka bol označený ako "prísne tajné".

Po táboroch smrti, Aktion 1005 bola zorganizovaná na miestach hromadných hrobov, zvlášť na územiach okupovaných Sovietskym zväzom. Prvé miesto, kde sa začalo bola oblasť Piaski (Piesok) v lese Lysynychi neďaleko tábora a v blízkosti tábora Yanivsky tzv Údolie smrti, kde boli pochovaní židia z Lvova. Podrobná prevádzka je známa zo svedectva Dr Leon Wieliczkiar-Wells a väzňa, ktorý bol v brigáde smrti vo Lvove. Ten vypovedal na súde v Eichmann v roku 1961 a historicky publikoval svoje pamätníky.

15. júna 1943, 75 židovských väzňov z tábora Yanivsky bolo vybraných do Sonderkommando 1005 a začalo exhumácie a kremácie. Za pár dní ich počet dosiahol 129. Sonderkommando tiež zahŕňal niekoľko SD mužov a 80 nemeckých policajtov. Práca bola organizovaná nasledovne: jedna skupina väzňov otvorila hrob a exhumovala telá; a ďalšia skupina ich na nosičoch odniesla na táborák, ktorý bol nasýtený horiacimi tekutinami. Jeden z väzňov si robil poznámky o počte spálených tiel. Tretia skupina prehrabávala popoľ a hľadala cennosti. Približne 2.000 tiel bolo spálených denne. Keď boli hroby prázdne, zem bola zarovnaná a terén bol rekonštruovaný s výsevom osiva a sadenic rastlín.

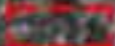

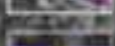
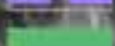

Toto sú výňatky z pamätníka Leona Wieliczkiar-Wells:

Odhaľovali sme všetky hroby, kde boli ľudia zabití v posledných troch rokoch, vyberali sme telá, nahromadili sme ich na seba a spálili, zbrúšili sme kosti, a vybrali všetky cenné veci z popoľa, ako napríklad zlaté zuby, prstene a tak ďalej – roztriedili sme ich. Po zbrúšení kosti, sme zvyčajne vyhadzovali popoľ do vzduchu aby zmizol, nahradili sme zem v jamách a zasadili semená rastlín, tak aby nikto nemohol poznať, že tam bol niekedy hrob. Okrem tohto ešte priviedli nových ľudí - nové obeť: boli tam zastrelení – predtým vyzlečení – my sme museli spáliť aj tieto telá. Keď v utorok 29. júna 1943, prišlo 275 ľudí: Boli postrieľaní guľometom v skupinách po 25. Najprv vošlo do jamy prvých 25 a boli zastrelení, v nasledovalo ďalších 25. Týchto nových 275 ľudí, ktorí boli postrieľaní v ten deň, nám vysvetlilo, to čo že sme našli predtým. Boli niektoré hroby, kde sa nezdalo, že ľudia boli zastrelení ... Ich ústa bola otvorené s ich jazykmi vystupujúcimi. Vyzerali viac ako ľudia čo sa udusili. čo nás utvrdilo, že ľudia boli pochovávaný zaživa, pretože keď sme išli spáliť telá, zistili sme, že boli len ľahko zranení, vzhľadom na hromadné strieľanie guľomet ... Takže niektorí boli len ľahko zranení na ruke a spadli a boli pochovaní pod telami. A tak sa stalo, že v tú noc, keď sme zdvihli jedno telo a dali ho na oheň, v poslednom momente začalo kričať - nahlas, pretože oni boli ešte nažive ... Hovorili nám, že po ôsmich až desiatich dňoch sme mali byť vymenení – budeme zastrelení a príde ďalšia skupina. tak pri návšteve SD mužov a otázke ako dlho sme tam, sme tvrdili, že nie dlhšie ako šesť, osem, až osem alebo desať dní – nie viac...

širšie vzťahy
M = 1: 2000

legenda stávajúceho stavu:

- nešité územie
- stávajúce objekty
- hlavná komunikácia
- príjazdová komunikácia
- hlavný vstup z ulice Vynnytsya street
- vedľajší vstup
- areál vahnice
- vnútorná komunikácia
- podľa zabrána v m vnútra
- správa opráv dopravných komponentov
Vlaky, autobusy, tramvaj
- vnútorná komunikácia správy
- prírodná rezervácia
- priehľady do krajiny
- chodníky
- zazelene plochy
- vodná plocha

Popis územia:

Riešenie projektu vychádza z predpísaných súťažných kritérií. Jedná sa o lokalitu nachádzajúcu sa na predmestí mesta Lvov, Ukrajina. Územie o rozlohy 2,26ha je ohraničené na severozápade ulicou Vynnytsya street, ktorá sa napája na centrálnu, ale aj prímestskú železničnú a vlakovú stanicu. Na severe zasahuje do svažitého terénu prírodnej rezervácie kopca Kortunov. Z východnej strany susedí administratíva opravovní trolejbusov a vlakov. Na východe je situované územie vahnice, v úzkej návaznosti na pozemky spadajúce pod ministerstvo vnútra. Zadané územie, nazývané aj ÚDOLIE SMRTI, je silne poznačené historickými udalosťami viažucimi sa k masovému vyhladzovaniu, nacistickým nemeckom, prevažne židovského obyvateľstva.

pr. č. 06

pr. č. 12

pr. č. 25

pr. č. 02

pr. č. 24

pr. č. 04

prieťahy stavajúceho stavu parcely
foto-dokumentácia

pr. č. 09

pr. č. 23

pr. č. 03

pr. č. 10+ 11

Ideové riešenie:

Hlavnou myšlienkou bolo vytvoriť brutálne posobiace pietne miesto, ktoré by odzrkadľovalo činy spojené s krutou minulosťou a nehumánnym zaobchádzaním s ľuďmi. Zároveň vyjadrenie odmietavého postoja k takýmto praktikám a odsúdenie akýchkoľvek činov, ktoré súviseli s porušovaním ľudských práv a slobod. Zámerom návrhu je taktiež prelomiť anonymitu obetí, reflektovať ľudskú identitu a znovunavrátanie ľudskej dôstojnosti. Vyjadriť úctu obetiam, nie len židovskému etniku ale aj obetiam s roznorodou kultúrnou-národnostnou identitou a všetkým, obetiam holokaustu.

Pri riešení návrhu takto koncipovaného zadania, som sa opierala o symboliku, ktorá je nespočetná. Zaujal ma jeden zo symbolov judaizmu a to davidova hviezda s ktorou som ďalej pracovala a to nie len čo sa týka tvaru ale aj významu. Prvotné delenie spočívalo v rovnostranných trojuholníkoch /život a smrť, dni v týždni,.../ a vnútorného šesťuholníka /cyklus, sviatok, šabat,.../ a pokračovala som ďalej v delení na mešie segmenty= rovnostranné trojuholníky. Prirodzene som sa snažila odraziť od prvoplánového delenia a možných plošných variácií. Pri premietaní do priestoru som zistila, že pod určitým uhlom v priestore ohraničenom hranami kocky sa dva rovnobežné orotované trojuholníky križia a vytvárajú obrazec šesticípkej hviezdy. Tento fakt ovplyvnil ďalšie postupy a uvahy.

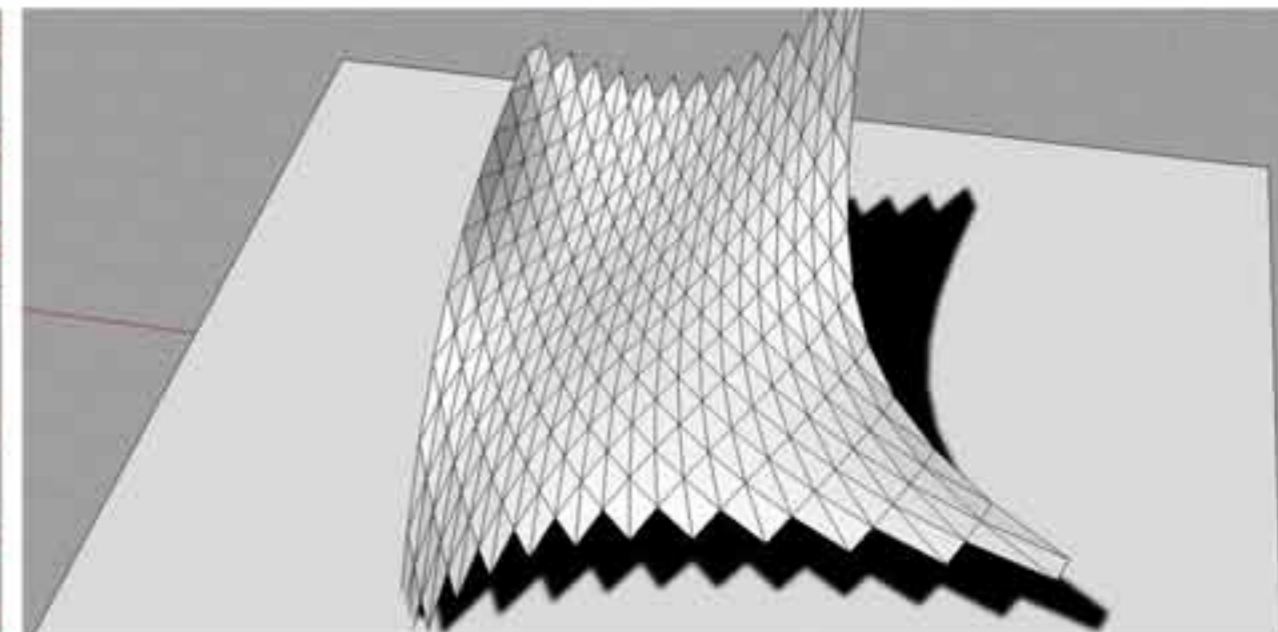
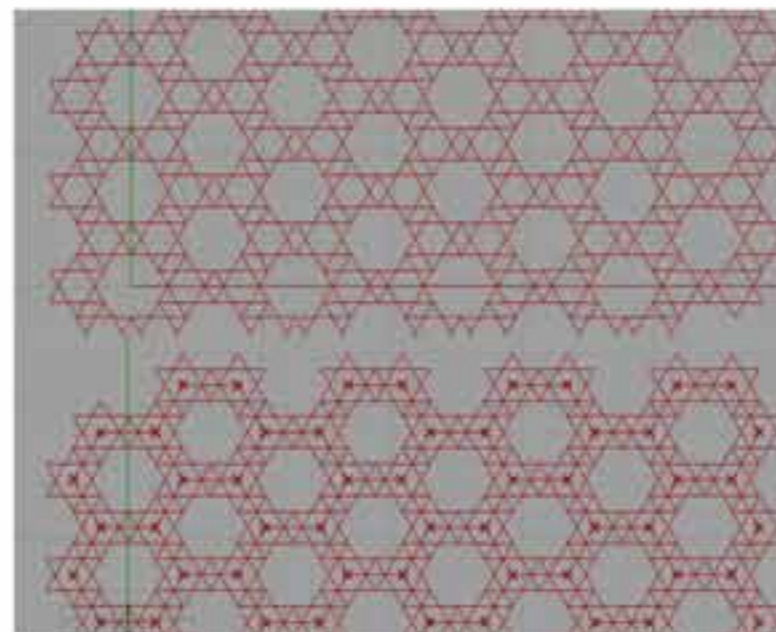
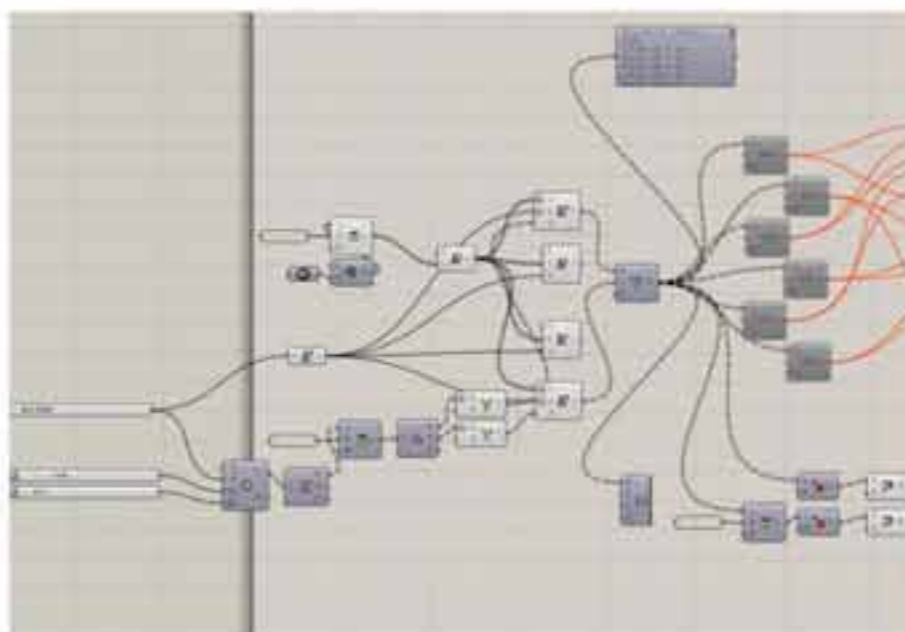
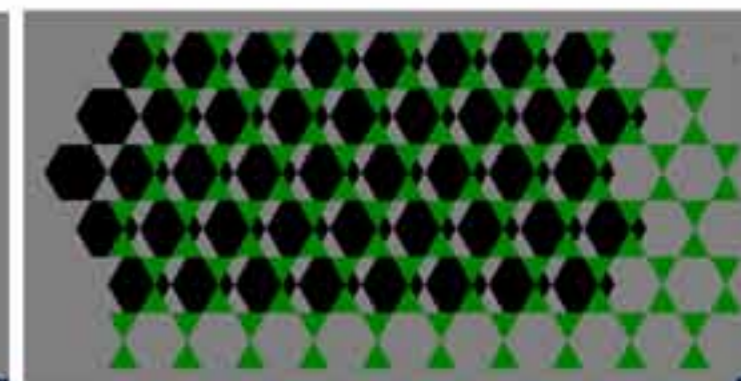
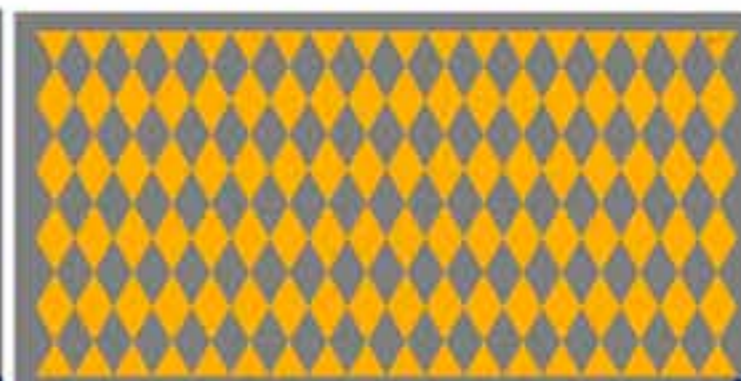
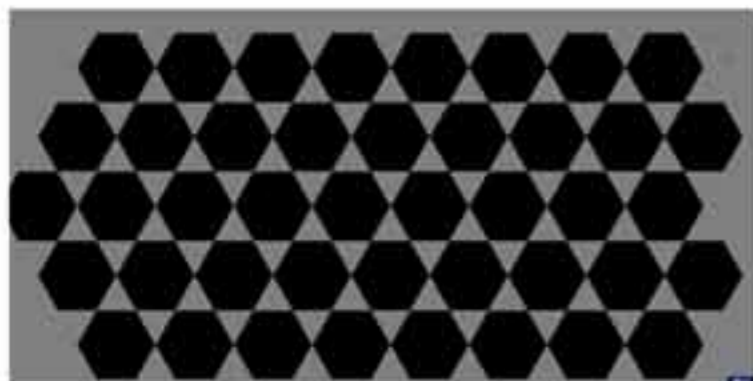
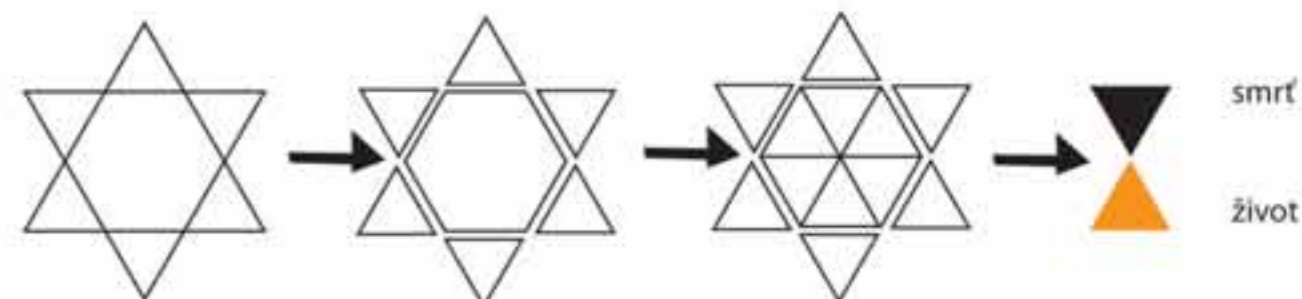
Pri riešení celkového výrazu objektu som brala do úvahy niekoľko rovín:

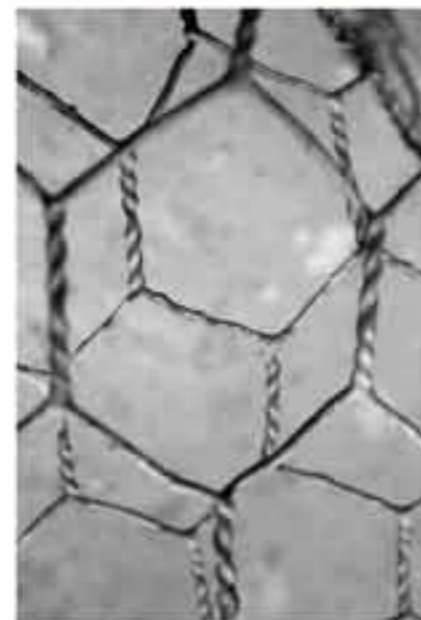
-históriu -daneho územia, a všetky fakty, ktoré sa odohrávali v spojitosti holokaustu.

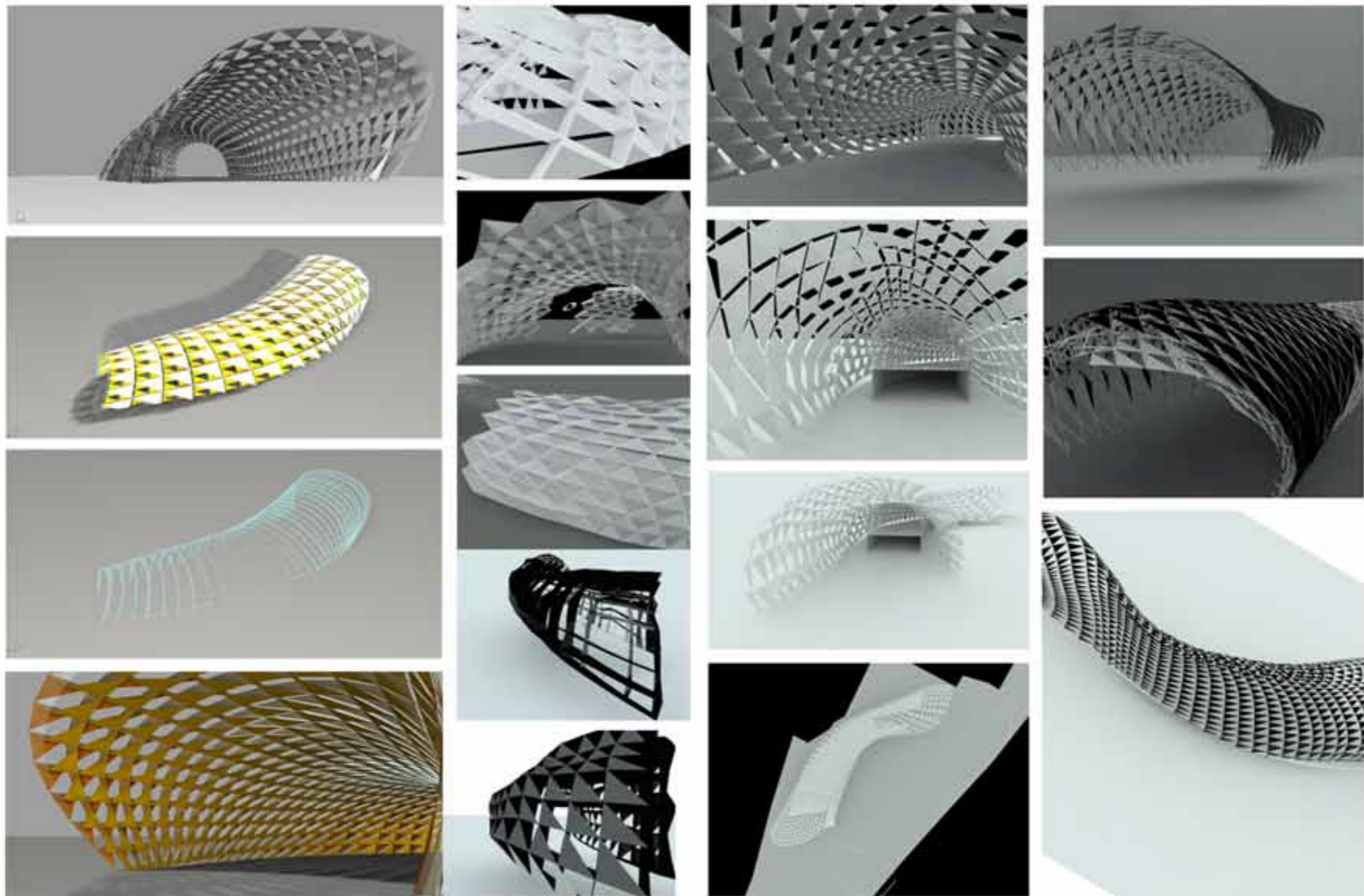
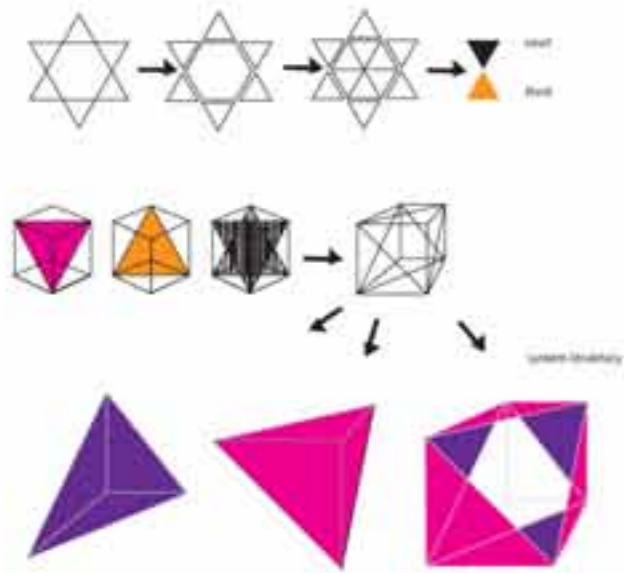
-judaizmus

-krajinný ráz a okolie

genéza segmentácie prebiehajúca kontinuálne s vyvíjajúcim sa návrhom:

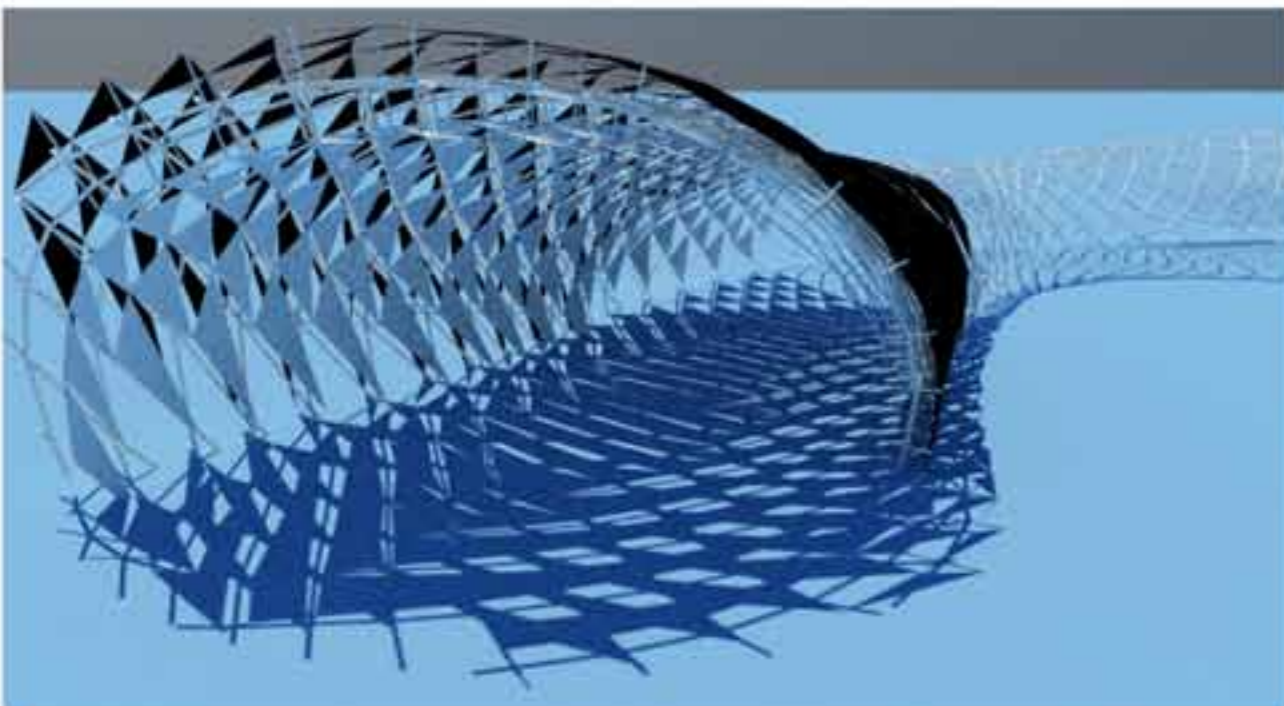

Formálne vyjadrenie návrhu:

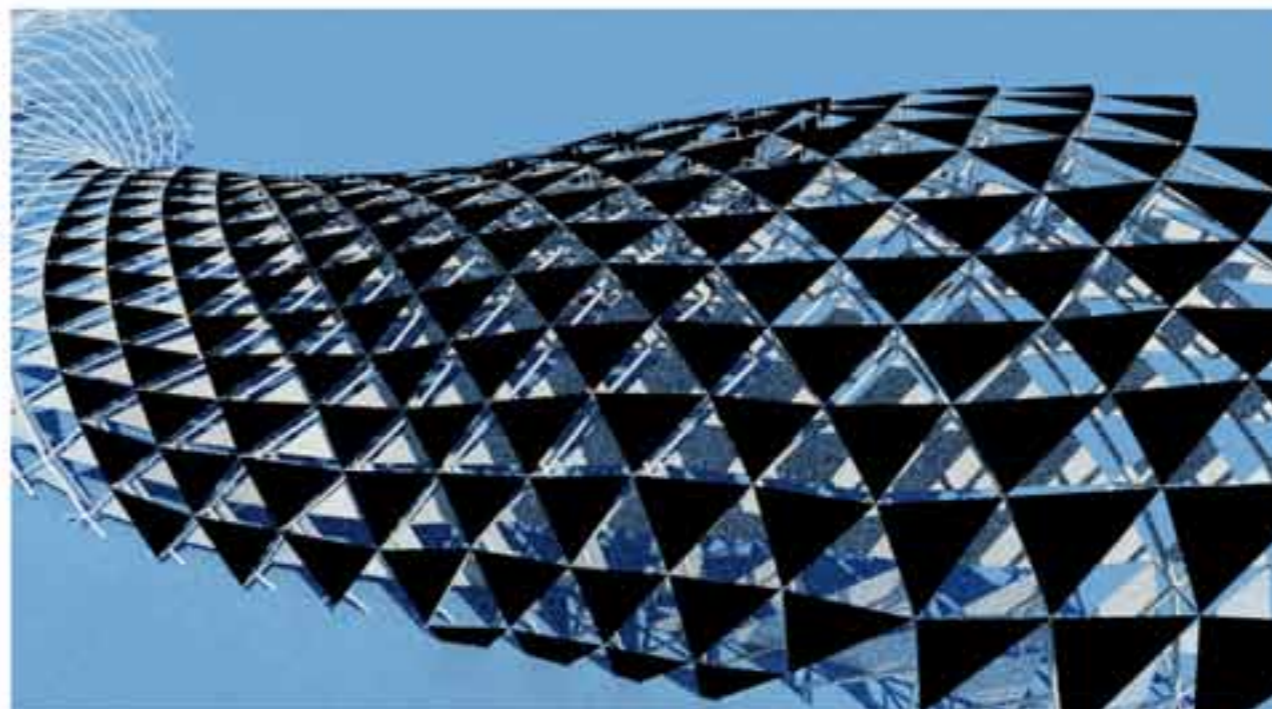
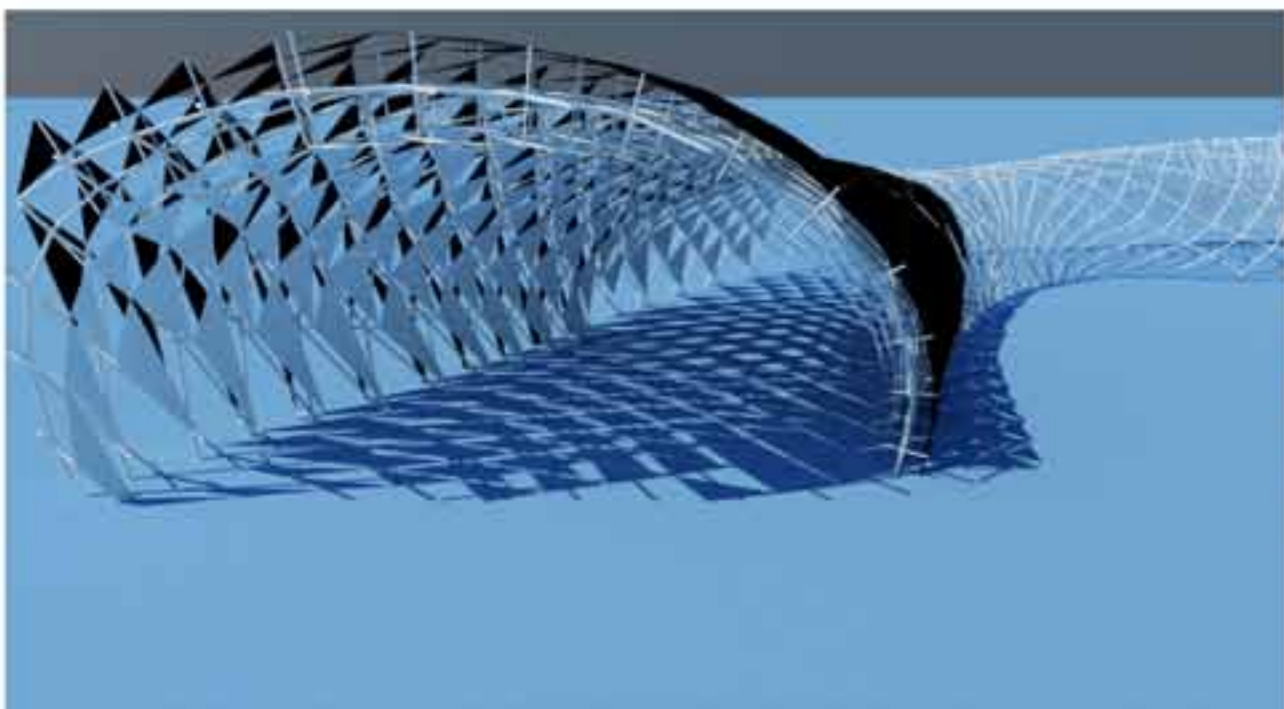
Pri riešení návrhu, takto koncipovaného zadania, som sa opierala o symboliku, ktorá je nespočetná. Zaujal ma jeden so symbolov judaizmu, dávidova hviezda, s ktorou som ďalej pracovala v dvoch rovinách: význam a tvar. Prvotné delenie spočívalo na 6 rovnostranných trojuholníkoch /život a smrť, dni v týždni,.../ a vnútorného šesťuholníka /cyklus, sviatok, šabat,.../ a pokračovala som ďalej v delení, na mešie segmenty= rovno -stranné trojuholníky /12/. Ako aj v prvom delení tak aj v druhom, som vytvárala rozne štruktúry posunom, rotovaním, krížením, ... Prírodzene som sa snažila odraziť od takto prvoplánového delenia a možných plošných variácií. Pri premietaní do priestoru som zistila, že pod určitým uhlom v priestore, ohraničenom hranami kocky, sa dva rovnobežné orotované trojuholníky krížia a vytvárajú obrazec šesťcípkej hviezdy. Tento fakt ovplyvnil ďalšie postupy a úvahy. Takýto postup a vyvíjajúce sa snahy pracovať so segmentmi, som riešila za účelom preneseného symbolu... zavraždená obeť= jeden segment. Vzhľadom na to, že som chcela prinavrátiť svojbytnosť obetiam a ich vlastnú identitu som ďalej takto identicky rovnostranné trojuholníky premietala na plochu objektu, čím som dosiahla požadovaný efekt jedinečnosti a neopakovateľnosti komponentu. /viď výkres, dokumentáciu/ Pri riešení celkového výrazu objektu som brala do úvahy niekoľko rovín: -históriu -daného územia, a všetky fakty, ktoré sa odohrávali v spojitosti s holokaustom. -judaizmus -prírodný krajinný ráz a okolie

Hmota objektu reflektuje okolie, krajinný ráz parcely a vstupy na pozemok. Tvar pripomínajúci tunel je zámerný, za účelom posilniť emočné dojmy /tunel= cesta poznáním/, zvýrazniť hru tieňa a svetla. Má jasne definované vstupy /výstupý/ , ktoré sa nachádzajú na rozšírených koncoch objektu. Plocha hmoty je reliéfná, odzrkadľuje princíp starých židovských cintorínov, ktoré posobia dojem neusporiadanej a chaotickej. Každému náhrobkovi je určený vlastný tvar, meno, symbol vyplývajúci z povolania alebo rodového vyjadrenia. V strednej časti sa hmota zužuje, čo v prenesení významu má evokovať zauzlenie a smerom von odzúženie, uvoľnenie. /ostnatý drot/. V tomto mieste sa vyrovnávajú tri druhy pochodných výstavných rámp. Obvodové lemujú terén a vnútorný výstavný priestor je spojnicou medzi nimi. Objekt je špecifický svojím výrazom, vďaka roznorodosti triangulácie, ktorá vychádza z genézy dávidovej hviezdy, ktorú je možno zazrieť v závislosti na uhle dopadu slnečných lúčov/ spozorovateľné v tieni/ a od uhla oka pozorovateľa. Takto vytvorená rozmanitosť je v úzkom kontexte s cieľmi návrhu: poukázať na stratu identity pri masovom pochovávaní zavraždených obetí, rozmanitosť národností, noženstiev, kultúr...

ideové riešenie:

Hlavnou myšlienkou bolo vytvoriť brutálne posobiace pietne miesto, ktoré by odzrkadľovalo činy spojené s krutou minulosťou a nehumánnym zaobchádzaním s ľuďmi. Hmotu objektu reflektuje okolie a vstupy na pozemok, tvarovo pripomínajúci tunelu je zámerný, za účelom posilniť emočné dojmy, zvýrazniť hru tieňa a svetla. Má jasne definované vstupy, ktoré sa nachádzajú na rozšírených koncoch objektu. Plocha hmoty je reliéfná odzrkadľuje princíp starých ždovských cintorínov, ktoré posobia dojem neusporiadanej a chaotickej. V strednej časti sa hmota zužuje, čo v prenesom význame má evokovať zahustenie, zaualenie a smerom odzúlenie, uvoľnenie. /ostnatý drot/. V tomto mieste sa vyrovnávajú tri druhy pochodných výstavných rámov, ktoré lemujú povodný terén. Objekt je špecifický svojim výrazom vďaka roznorodosti triangulácie, ktorá vychádza z genézy davidovej hviezdy, ktorú je možno zazrieť v závislosti na uhle dopadu slnečných lúčov/ pozorovateľna v tieni/ a od uhlu oka pozorovateľa. Takto vytvorená roznorodosť je v úzkom kontexte s cieľmi zadania: poukázať na stratu identity pri masovom pochovávaní zavraždených obetí, rozmanitosť národností, noženstiev, kultúr.

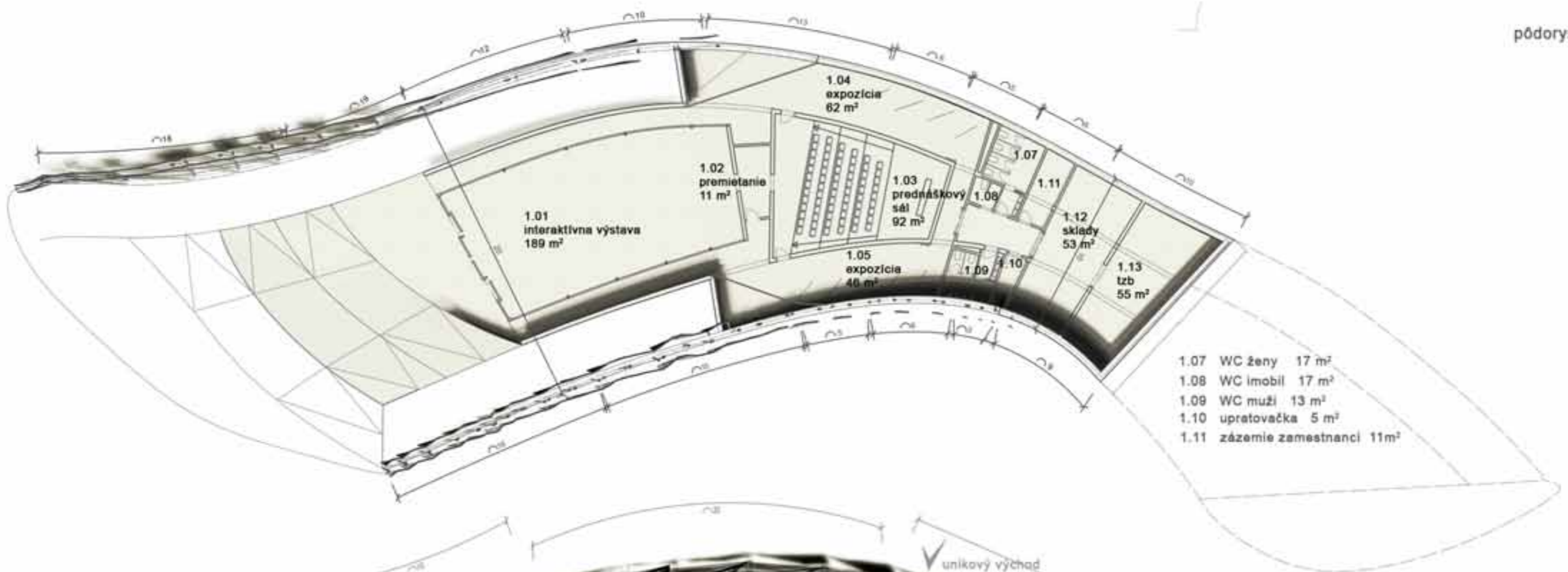
konštrukčné riešenie:

Pozostáva z tyčových hliníkových trubiek, ktoré sú spojené zvarom. Tvoria hlavnú diagonálnu nosnú sieť. Zo spojov vystupujú rovnomerne na obidve strany styčníky, na ktoré sú napojené hroty panelov obvodového plášťa. Je zložený s prestriedaním sklenených a sendvičových panelov s reflexným čiernym povrchom.

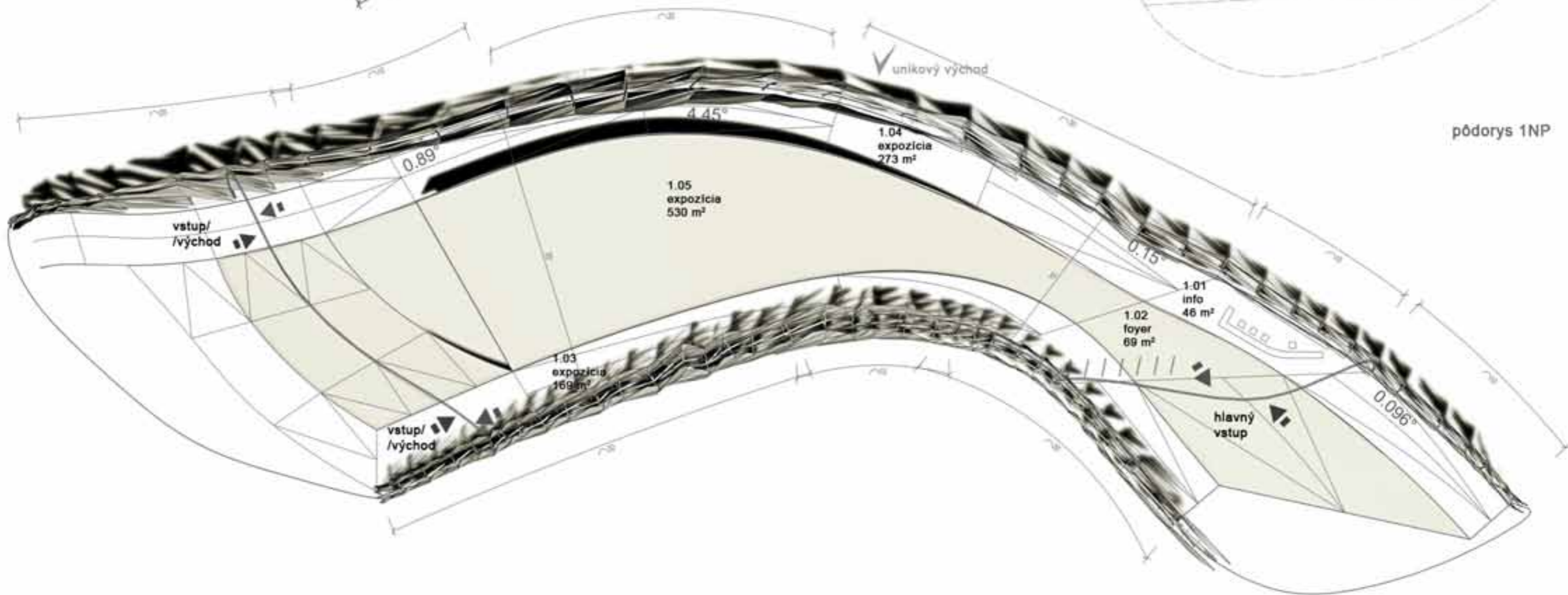
situácia navrhovaného stavu
M= 1: 1000

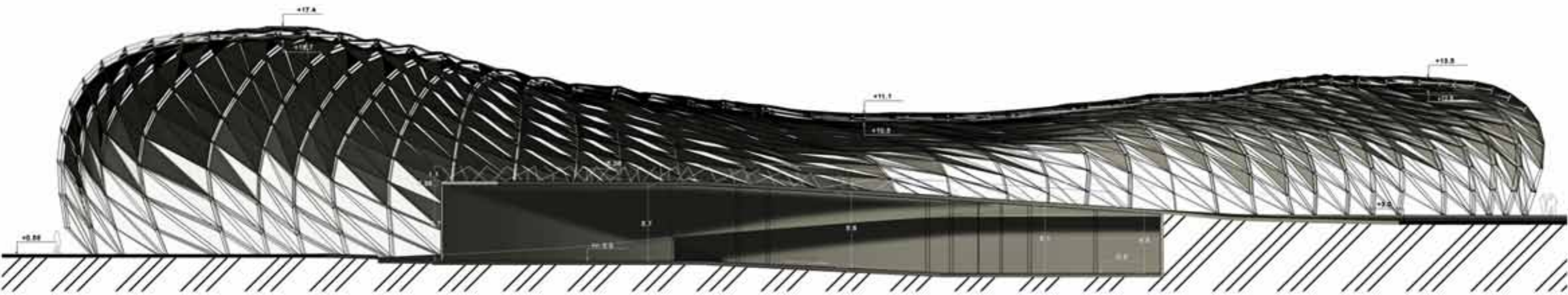
pôdorys 1PP

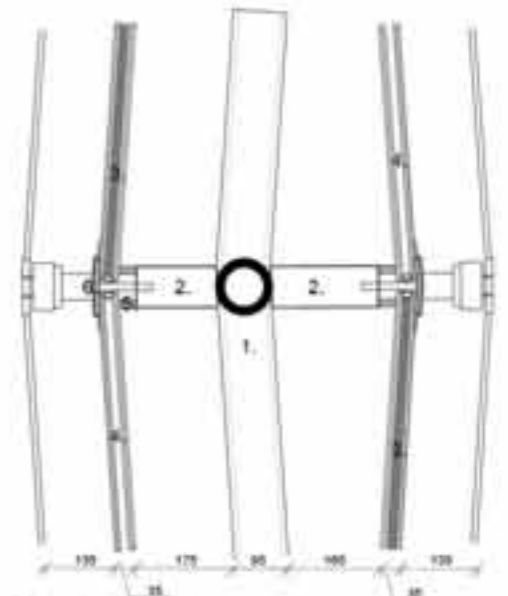
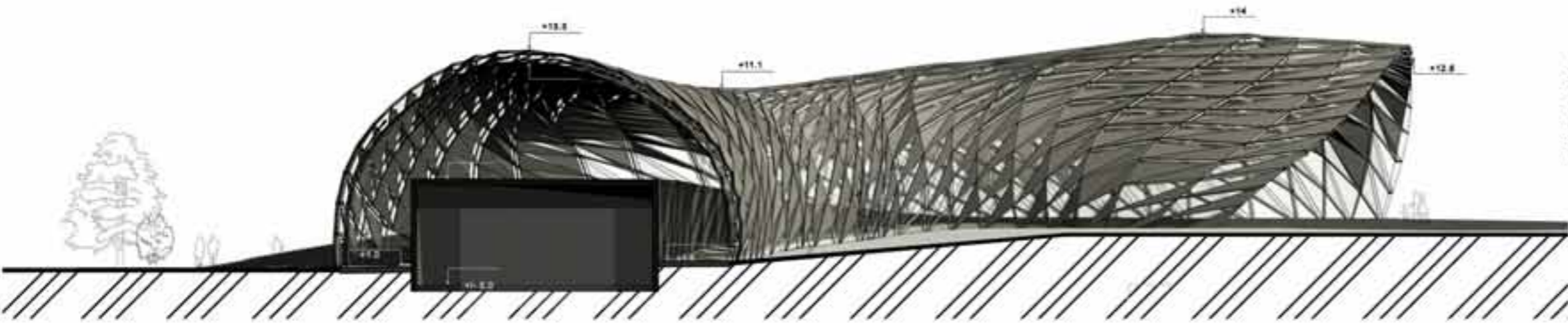
pôdorys 1NP

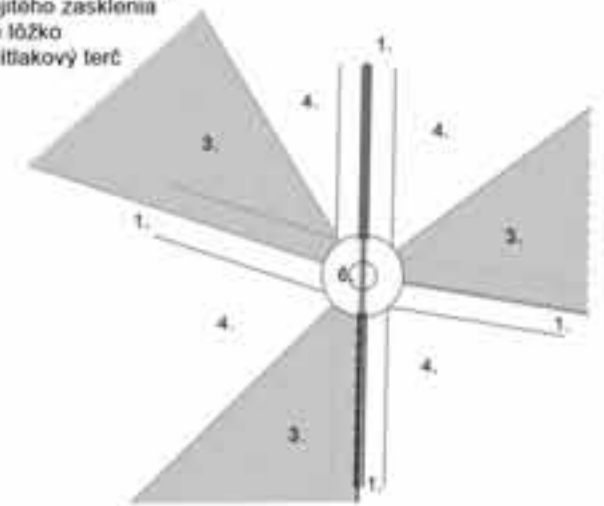
rez pozdĺžny

rez priečny

- 1. oceľová konštrukcia z tyčových prvkov
- 2. uchycovací styčnik oceľovej konštrukcie
- 3. zateplený sendvičový panel
- 4. panel dvojitého zasklenia
- 5. silikónové lôžko
- 6. fixačný prítlačový terč

konštrukčný detail uchytenia panelov / rezopohľad /

konštrukčný detail uchytenia panelov / pohľad /

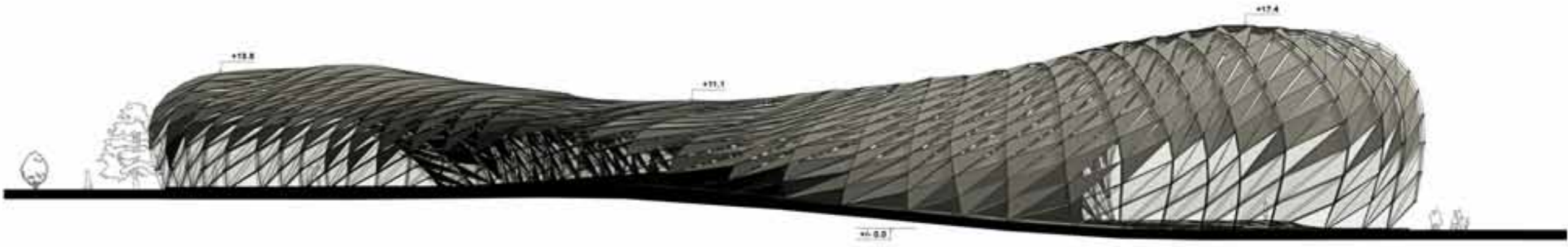
pohľad - juhozápadný / 1:200

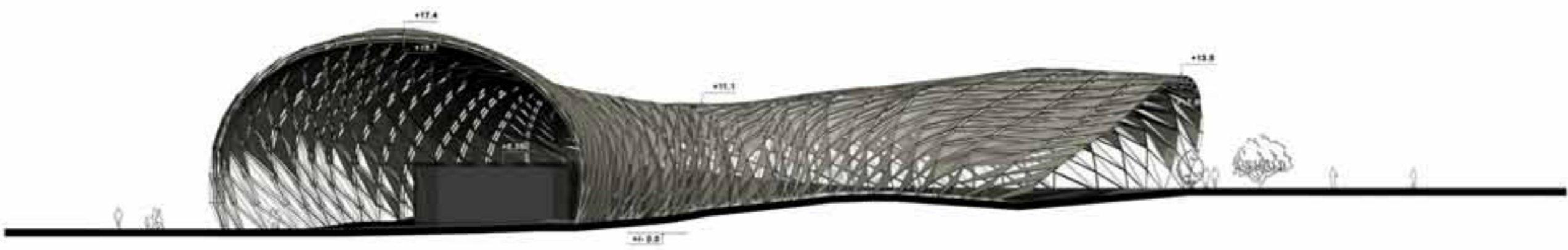
pohľad - východný / 1:200

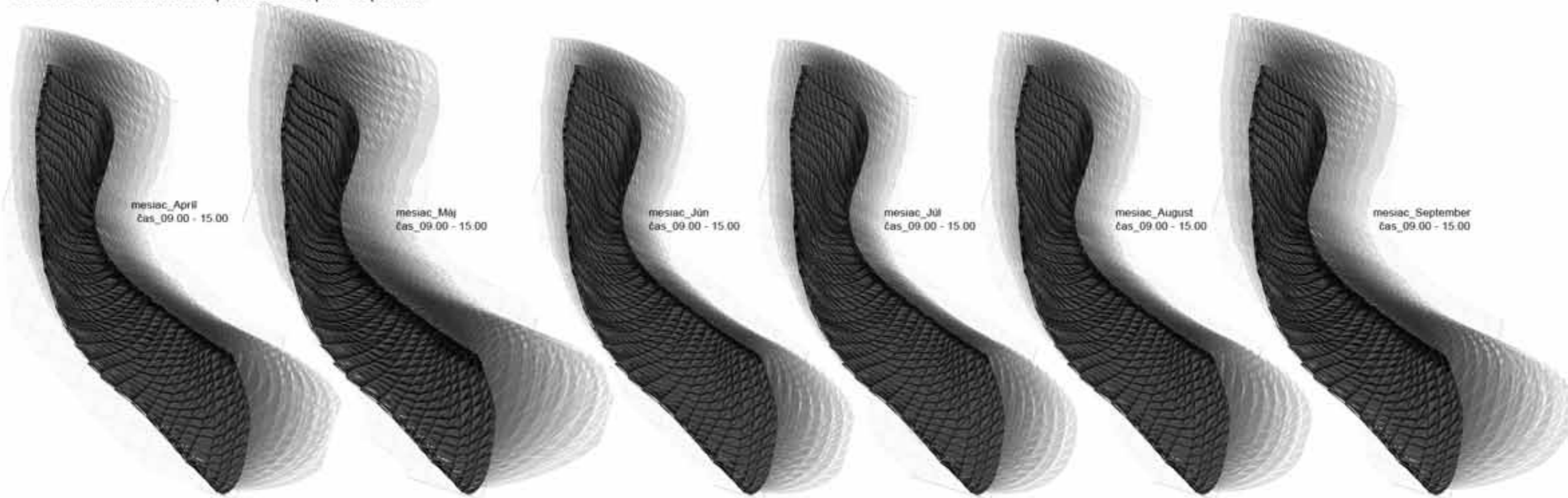
pohľad - severovýchodný / 1:200

pohľad - západný / 1:200

ECOTECT štúdia zatienevania pre mesiace April - September

ECOTECT analýza oslnenia_energetické maximá v Wh/m²

